

TORONYIRÁNY

XVIII. 32.

2024. augusztus 11.

SZEGEDI KATOLIKUS ÉRTEŚITŐ A GLATTFELDER ALAPÍTVÁNY GONDOZÁSÁBAN

Évközi 19. vasárnap

Augusztus 15. Szűz Mária mennybevétele
(Nagyboldogasszony)

Hogyan lehet Jézus Isten, amikor ismerik földi származását, múltját és rokonságát.

Jézus nem utasítja vissza kereken a kételkedők kérdését, sőt bizonyos megértéssel és elnézéssel viseltetik irántuk. Ismeri az embert és a hit nehézségeit. Éppen ezért felajánlja segítségét: Ő elvezeti Istenhez, akit Atyjának nevez, mindazokat, akik hisznek benne. Mit kellene hittel elfogadniuk a zsidóknak? Azt, hogy a mennyből szállott alá, vagyis „Istentől van”. Ezért a hitért, ennek megtámogatására történt a kenyérszaporítás és több más csoda (pl. a vízen járás).

Azoknak, akik hisznek benne, Jézus az élet kenyere. Jézus itt az „életem” nyilván a kegyelmi életet érti, amely tulajdonképpen az üdvösség az örök élet. Ezt az örök életet, az Atya látását, egyedül csak ő tudja megadni. Csak általa lehet az Atyához jutni. Mindebből következik, hogy az ő személye az üdvösség kulcsa. Az eucharishtiában Jézus személyesen van jelen, titokzatosan az érzéki tapasztalatot meghaladó módon. Ezt a személyiséget, ezt a valóságos jelenlétet akarja hangsúlyozni az „élő kenyér” kifejezés.

A János-evangélium olvasóinak könnyen problémáik adódhattak éppen az eucharisztia személyes jellegével kapcsolatban, s köztük is lehettek, akik kételkedtek Jézus valóságos jelenlétében. János apostol híveinek a hitét akarta erősíteni, mint ahogy a mi hitünket is erősíti ez az evangéliumi részlet.

Csanád Béla

A szentmise olvasmányai

- 1Kír 19,4-8** A megfáradt és elcsigázott Illés próféta titokzatos módon kenyérhez és vízhez jut, új erőre kap és folytatja útját egészen Isten hegyéig, a Hórebig.
- 2. Ef 4,30-5,2** Pál apostol arra buzdítja az efezusi híveket, hogy tartsák maguktól távol a keserűséget, indulatot, haragtartást, és bocsássanak meg egymásnak, legyenek egymás iránt jóindulatúak, könyörületesek.
- 3. Jn 6,41-51** Aki hisz Jézusban, annak örök élete van. A kenyér, amit ő ad nekünk, az ő teste a világ életéért.

A testi látás és a hit szeme

Az evangélista ezekben a versekben is úgy közvetíti Jézus szavait, hogy azok vonatkoznak a korabeli zsidókkal folytatott vitára is. Az ószövetségi istenkép alapján a zsidók a Fiú megtestesülését nem tudták elfogadni. Nem Jézus bizonyítékaiból indultak ki, hanem Isten abszolút világfelettségéből, és abból, hogy Jézus emberként állt előttük. Hogyan mondhatja magát valaki égi eredetűnek, amikor ismerik apját és anyját, és őt magát aki közöttük nevelkedett? Az evangélista a „gongyzein” szóval jelzi a hallgatók zúgolódását, amely az Ószövetségben is a hitelenség kifejezésére szolgál (Kiv 15,24; 16,2; Szám 11,1). Az összefüggés mindig azt mutatja, hogy az emberek az eddig kapott bizonyítékokat semmibe veszik, s nem ismerik el Isten mindenhatóságát. Itt a tétel az, hogy Jézus hogyan mondhatja magát égből alászállott kenyérnek. Valószínű, hogy ebben a kifogásban már benne van az apostoli egyház életére való célzás is. A kizárólagos keresztény istentisztelet a kenyértörés volt, s vallották, hogy ez a kenyér az Úr teste (1Kor 11,27). Az egyházat a nehézségen átsegítette Jézus feltámadásának a tétele. Aki felment a mennybe, az le is szállhatott onnan, s aki földi testét így megdicsőítette, az valóban lehet az élet kenyere. Itt a kafarnaumi beszédben azonban még csak az eddigi csodák szolgáltatták a bizonyítékot, ezért a hit nehezebb volt. A zsidók abból indultak ki, hogy ismerik Jézus apját és anyját, vagyis hogy Jézus olyan ember, mint ők. Ugyanez az ellenvetés visszhangzik a Lk 4,22-ben is a názáreti zsidók között. Ezzel a testi látással szemben Jézus egy magasabb szellemi létsíkra hivatkozik, amely isteni eredetét bizonyítja, s amelyet a 7,27-ben még jobban kiélez. Valójában a zsidók is óvatosabbak lehettek volna, mert náluk is volt olyan nézet, hogy a Messiás igazi eredetét senki sem fogja tudni (7,27). Jézus szavaiban benne van saját létének kettőssége. Személy szerint és isteni természete szerint a mennyből szállt alá, emberi természete szerint viszont földi eredete van. A zsidók nehézségére itt külön nem válaszol, hanem inkább arra figyelmezteti őket, hogy a zúgolódás helyett nyissák meg szívüket az Atya kegyelme előtt.

Öhöz senki sem közeledhet hittel, ha az Atya nem vonzza. A hit tehát kegyelmi ajándék. Az Atya küldte őt a földre, és gondoskodik arról, hogy legyenek követői, akik mindörökké hozzátartoznak. Ezért ismétli újra, hogy feltámasztja övét az utolsó napon. Akik test szerint ítélik meg őt, azok ellenszegülnek az Atya benső vonzásának, és ezért nem képesek felismerni mennyei eredetét. A hitnek erről a kegyelmi jellegéről már az Iz 54,13 is beszélt, amikor azt mondta, hogy „mindnyájan Isten tanítványai lesznek”, azaz közvetlenül tőle fognak tanulni. Minket azonban már a mód is érdekelt: Hogyan vonzza az Atya az embert Jézushoz, miben áll felvilágosító és serkentő adománya? A rabbik azt tartották, hogy aki a mózesi törvényt tanulmányozza, az isteni tanítást szív magába, s ez az ismeret teljességében majd a végső időkben alakul ki az emberekben. Jézus szavaiban azonban inkább benső kegyelmi hatásról van szó, amely arra hangolja az embert, hogy elfogadja Jézus szavait és tetteit természetfölötti bizonyítéknak. Igazában kölcsönhatás ez: csak az jöhet Jézushoz, aki elfogadja az Atya megvilágosító hatását, viszont az Atya csak azt vonzza, aki követi Jézus magatartását. Az evangélista azt is érezteti, hogy Jézus kijelentése nemcsak a múltra vonatkozott, hanem ez a hit mindenkor új. A keresztény hit tartalma szempontjából döntő ez a kijelentés: Mindenki, aki hallgat az Atyára és tanul tőle, az hozzám jön. Jézus többet beszélt az Atyáról mint saját magáról. Ezt a szinoptikusok is igazolják. Sőt viselkedése is az Atya irtalmát és szeretetét tükrözte. Akik meglátták és megértették, hogy Isten valóban atyánk akar lenni, és a Megváltót is ezért küldte, azok elfogadják Jézust. Így válik valóra, hogy a hozzá való közeledést az Atyától kell megtanulni. Az Atya a fiúban, Jézusban tükröződik. Az Atyát nem látja senki, tehát közvetlenül nem is tanulhat tőle. Őt csak az látta, aki tőle van és tőle jött, vagyis a Fiú, aki a mennyből szállott alá. Ezzel Jézus tekintélyileg is kimondja, hogy csak ő a kinyilatkoztatás hiteles közvetítője. Amit ő mond az Atyáról, az sokkal több, mint amit a zsidók meggyőződése szerint a törvény, a Tóra tanulmányozása jelent. Miután így igazolta az Atyával való kapcsolatát, és azt, hogy ő az Atya teljes meghatalmazottja, a 47. versben visszatér eredeti témájához, az élet közvetítéséhez. A kijelentés fontosságát a „bizony, bizony” kettőzés mutatja. Az általa hozott élet megszerzésének két módja van, a hit és az élet kenyérének vétele: Aki hisz bennem, annak örök élete van; ezt azért is hangsúlyozza, mert hallgatói visszautasították a hitet. A hit nem egyszerű értelmi tevékenység, hanem kegyelmi valóság. Már most magában hordozza rejtett módon az örök életet, hiszen aki hisz, magát Jézust fogadja be, ő pedig az örök élet szerzője. Ezután Jézus rátér a másik módra: kimondja világosan, hogy ő az élet kenyere, az a kenyér, amelyről a 32. versben azt állította, hogy az Atya adja a mennyből az embereknek. A kenyér arra való, hogy egyenek belőle. Ezt a köteleességet hangsúlyozza Jézus azzal az utalással, hogy az atyáik a pusztán mannat ettek, mégis meghaltak. Vagyis a manna nem volt végleges adomány, és nem volt az élet kenyere. A 51. versben megismétli és kiegészíti a 48. vers tartalmát: Én vagyok a mennyből alászállott élő kenyér. Mivel ez a kenyér a mennyből jön, és az életet hordozza, azért aki eszik belőle, örökké él. Nem úgy, hogy elkerüli a halált, hanem úgy, ahogy már előbb a benne hívókról mondta, hogy feltámasztja őket az utolsó napon. Végül rámutat arra, hogy ő mint az Atyától jövő kenyér valósággá válik abban a kenyérben, amelyet adni fog, s ez a kenyér az ő teste lesz, amelyet feláldoznak a világ életéért. Ezek a szavak már az áldozatra utalnak. Jézusban nemcsak hinni kell, hanem az áldozati lakomán keresztül részesedni is kell benne. Az evangélista itt kétségtelenül már az egyházban meglévő eukarisztia-ünnepelésre is gondol. Még inkább kitűnik ez a következő versekből, ahol már nemcsak a kenyérről és a testről, hanem a vérről is szó van.

Gál Ferenc

Nem leszek ideges! (12.)

Második rész

Az ideges vérmérséklet

Jöjjetek hozzám mindnyájan, kik fáradotok és terhelve vagytok és én megnyihílek titeket... és nyugalmat találtok lelketeknek. (Mt 11,28-29)

1. Ismérvek

Az ideges ingerlékenység és gyengeség okát nem testi vagy szellemi hiányokban keressük. Az agyburok, s a vele kapcsolatos érző és mozgató idegek a lélek működésének szervei. Ezek túl ingerlékenyek a külső és belső benyomásokkal szemben. Ezek az ingerek túl erős lelki izgalmakká tevődnek át, úgy, hogy az ember ösztönösen reagál a kedv-és kedvetlenség érzetekre és nehezebben uralkodik magán. Az ingerlékeny természet nem találja meg az arany középutat. Gondolkozását a kedv, vagy kedvetlenség a vérmérséklet irányába ragadja el; a gondolkodás így gyakran kapkodóvá, ugrásszerűvé válik, elveszti mértékét és célját; túlságosan vájkáló, töprengő, sokáig időzik ugyanazon tárgynál és kényszerképzete körül forog. Az ítélet élessé, egyoldalúvá válik a mindenkor rokonszenv és ellenszenv hatása alatt. Az akarat élesen erőszakos lesz; konok és makacs; hol megernyedte gyengeségre, kishitségre, ingatagságra és bátortalanságra hajlamos. A képzelet lázas versenyre kel az érzelmekkel, s a kedvetlenség arányában túlozza el a dolgokat; rajongó, vagy szerény, aszerint, hogy kedélyvilágában lelkesedés él-e vagy félelem. Az érzelmi erők szenvedélyesek, akkor is, ha el akarnak érní, akkor is, ha el akarnak háritani valamit. Szeretet és gyűlölet, becsvágy és féltékenység, részvét és keménység, irigység és harag, ingerült és nyomott hangulatok váltakoznak egymással, s nem hagyják elpihenni a lelket. A túlcserélődő vidámságot komor szótlanúság követi. Az embert elnyomja érzelmeinek sokasága és mélysége; nem tudja kifejezni magát, vagy érzelmi szegénységében szenved.

Az ideges ember leginkább a külvilágban, környezetében keresi hibáinak és lehangoltságainak okát. Ha beleláthatna lelki életének összefüggéseibe, könnyen védekezne túlingerlékenysége ellen, elvonná figyelmét mindattól, ami izgatja, s mind lelkesedésében, mind levertségében mérsékelné magát. Ha felismerné vérmérsékletének irányzatát s az arany középutat keresné, mint finom érzésű ember igen sok jót tehetne életében.

Az ideges nyugtalanságot a túlingerlékeny vérmérséklet jelzi, még pedig sok esetben kézzelfoghatóan. A nyugtalanság nem mindig nyilvánul meg olyan láthatóan, mint a tüzes szangvinikusok és kolerikusok esetében. Hűvösebb vérmérséklet esetében, mint például a melankolikusoknál, elrejtőzik és csak különös alkalmak kapcsán lép előtérbe. De ilyenkor felőlő szellemi tevékenységbe tevődik át, vagy mint félelem és nyomottság gátolja a lélek szabad működését.

Az erősen kifejezett idegesség és fokozott ideggyengeség kifelé ideges balfogások és beteges tünetek képében nyilvánul meg. Aki balfogásainak okát nyugodtan és becsületesen önmagában keresi, ahelyett, hogy másokat tenne felelőssé értük, az megtalálja magában az ideggyengeséget. Az ideggyengeséget mind magunkban, mind másokban sok egyéb ismertetőjelről is felismerhetjük.

Minden ideges ember sajátos kórképet mutat. Mégis ahhoz, hogy megállapíthassuk az ideggyengeséget, elég, ha egyetlen ilyen ismertetőjelet látunk, legyen az szédüléssel járó fejfőrcs - melynek kapcsán úgy érzi az ember, hogy a talaj inog a lába alatt-, feltűnően gyors szellemi vagy testi kifáradás, túl ismeretesség, túlságosan elgondolkodó természet, az átlagnál nagyobb könnyelműség, gyors és túlzott lelkesedés, rajongás, indokolatlan kishitűség, csökkentértékűség érzete, heves önvádaskodás, aggályoskodás, kicsinyes kételkedés, emberelkerülés, elkülönülési hajlam, határozatlanság, bizonytalan fellépés, helytállásra való képtelenség, remegés, merev pillantás, a sötétségtől való félelem, az égi háborútól való félelem, nyugtalanság, izgatottság, tériszony, írásiszony, beszédiszony, panaszkodás, óbégatás, ingatagság, az időjárással kapcsolatos feltűnő változékonyság, ellenmondási szenvedély, hirtelen harag s mindezek mögött valamilyen igazi, vagy képzelt életértékért való reszketés, félelem.

Ha ezen ismertetőjelek valamelyike világosan és kifejezetten látható, úgy ez már nemcsak ideggyengeségre mutat, hanem a vérmérséklet irányára is utal. Ha azután tovább keressük az idegesség ama jeleit, amelyek az adott vérmérséklet sajátosságai, akkor hamarosan tiszta jellemképet kapunk. Az emberek gyakran megdöbbennek, ha valaki egy szavukra, egy mondatukra, vagy egyetlen tünetükre pontosan megállapítja lelkiállapotukat, kedélyviláguknak milyenségét, és pedig élesebben, mint ahogy azt ők maguk tehették volna. Ha azután jóakaratóan megmagyarázzuk, hogyan segíthetnének önmagukon, akkor gyakran máris megnyertük bizalmukat, ami pedig az ideges vérmérsékletű emberek sikeres kezelésének az első feltétele.

A fenti tünetek egyike-másika, mint például az ideges balfogások, gyermekeknél is megtalálhatók. Őrizkedjünk attól, hogy ezeket tudatos neveltlenségekként kezeljük. Az ideges gyermekek sajátos tünetei a fentieken kívül a gyors lelkesedésre irányuló túlérzékenység, a lelkesedés rohamos ellanygulása, a tanulás közben fellépő szórakozottság, a dacosság, feltűnő hangulatváltozások, lehangeltség, s a nehéz helyzetek elől a betegségekbe való menekülés.

Jól ismert tünetek az ideges fejfájás, s a hányás iskolába menés előtt. A kisgyermek kifejezett emberkerülése az ideges adottságú melankolikusra vall. A korai hajthatatlan makacsságból ideges színezetű kolerikus-melankolikus keverékre következtethetünk.

Ha a túlérzékeny ideges természetű embert nem részesítik már fiatalon megfelelő nevelésben, úgy élete végéig sem veti le a gyerekcipőt. A kedv határozza meg a kisgyermeket. A kedvérzetek előre viszik, a kedvetlenségi érzetek visszatartják. A felnőttek gyakran középponti helyzetet teremtenek neki, szinte szerelmes lesz önmagába s úgy érzi, hogy a világ az ő énje körül forog. Ha már most valamit megtagadnak énjétől, ingerültté, megfélemezhetően dühössé, dacossá, álnokká válik. A túl ingerült gyermek még édesanyjának is azt mondja: „Menj innét, nem szeretlek!” Az ideges természetű ember később sem adja fel egykönnyen az énkötöttség és az önszerelem gyermeki magatartását. A nevelés legfontosabb feladata, hogy túlérzékeny embert érzékeny és éles énjétől elszakítsa és áldozatkésztségre, önmegtagadásra nevelje.

Ahol ez nem történt meg a gyermekkor folyamán, ott később, amikor az érzelmi erők már megmerevedtek, csak nehezen pótolhatók.

(Folyt. köv.)

Josef Massmann

Vasárnapi jegyzet

„Magyarországrul, Pannóniáruul”

Hazai művelődés- és lelkiségtörténeti hagyománya rendkívül gazdag. Benne is tetten érhető az az összefüggés, amely Európa és Magyarország számos, a kultúrát érintő területén fölfedezhető, vagyis a két művelődési kör egyazon pontból indul ki. Sopron mai tudós papja: Hetény János tanulmányában (Vigília, 1994. augusztus) méltán állapítja meg, hogy „Máriában földi vándorlásunk sorstársát látjuk, és az ő megdicsőülésébe vetett hitünk élteti kiapadhatatlanul Nagyasszony napjának kultuszát.” Méltán állapíthatta meg már korábban a jeles szegedi néprajztudós: Bálint Sándor, hogy „Igen gazdag, nagy távlatokat villant meg a Nagyboldogasszony elemzése, ahol a kutatás még bizonyára dús bizonyosságokat hozhat.” A szokáshagyományokból már felvillantottam azt a különös paraliturgiát, melyet éppen az említett soproni plébános írt le 1951-52-ben végzett gyűjtései során a Karancs hegyen, amelynek kápolnájában évenként eltemetik a Szentszűzet buzgó ájtatosság kíséretében. Hetény János ezúttal a népi áhítat eredetéről szól, amely a fenti állítást igazolja. Nos a forrás: Mária átköltözése (*Transitus Mariae*), 4-5. századi (ún. apokrif irat, vagyis olyan történetet tartalmaz, amely nincs benne a Bibliában. A szájhagyomány is eltette a korabeli megvallást, amely szerint Jézus Krisztus Anyja nem halt meg, hanem testestül-lelkestül fölvétetett a mennybe. Említett irat nyomán a 15. században Temesvári Pelbárt ferences író, prédikátor *Stellárium*-ban szólt az apostolok idejében élő hagyományról, hiszen úgy emlékezik meg Mária, égi Királynő megkoronázásáról, mint amely történet már jóval korábbi forrásokban „leiratott”. Könyvespolcomon őrzök egy *Makula nélkül való tükör* című méltán híres imádságoskönyvet. Irodalomtörténeti értékű. Az érdekességét az is jelenti, hogy a 18. század egyik ponyvafüzete, amely „legszebb új énekeket” tartalmaz arról, „Gábrriel arkangyal miképp jelentette meg Szűz Máriának boldog kimúlását s mennybemenetelét”, éppen erre az imádságos könyvre hivatkozik. A könyv 1790-ben négy kiadást ért meg, s 1913-ban „még mindig közkedvelt olvasmánya volt népünknek”. Az 55 versszakos ponyva-elbeszélés „egyszerre másfél ezer év előtti hagyományvilághoz kapcsolódik – írja Hetény János - mert verses elbeszélése csaknem teljességgel azonosítható a *Transitus szövegével*.” Gábor angyal híradása után Mária valóban készül a boldog elszenderülésre, de előzőleg három kívánságát terjeszti Fia elé: Jézus maga jöjjön el Édesanyjáért, a szétszéledt apostolok gyűljenek köré és halandó teste ment legyen a romlástól. Minden így történt. S amikor Jézus szavára az apostolok a Szent Szűz testét a Jozafát völgyében eltemették, harmadnap az Úr újra eljött: egyesítette Anyja testét és lelkét, majd fölvette a mennybe.

A gyönyörű, misztikus tradícióhoz számos, művészi értékű zenemű kapcsolódik, főleg népénektáraink tartalmaznak ilyen énekeket. Az egyik legismertebb a Fölvitetett magas mennyországba kezdetű, a másik — kétségtelenül a kuruc kor idejéből való, sokáig nemzeti himnuszaként énekelt imádságunk, a Boldogasszony Anyánk. Erdélyből, Palócföldről viszont olyan siratóénekekhez hasonló könyörgés hangzik ma is, amely Török Erzsébet hangján e sorshányta nép: a magyarság történelmi kálváriáról száll fellegekkel borított égi magasokba: „Gyászbaborult egek, háborgó tengerek csillaga Mária / Hozzád fohászokodunk, Feléd sóhajtozunk... / Légy véllünk, légy véllünk...”

† Tóth Sándor

hírek ..... információk

Augusztus 3-án, szombaton a szegedi Bálint Sándor Szeretetotthonban életének 94. évében, szentségekkel megerősítve elhunyt Gyulay Endre nyugalmazott szeged-csanádi püspök. Temetése augusztus 12-én, hétfőn a 11.00 órakor kezdődő, érte felajánlott gyászmisét követően lesz a Székesegyház altemplomában. Nyugodjék békében!

Bálint Sándor szülőházánál augusztus 3-án, szombaton délután megkoszorúzták a néprajzkutató és művészettörténész emléktábláját, illetve ezt követően a bronz mellszobránál is koszorút helyeztek el a Mátyás téren. A mélyen és őszintén vallásos meggyőződése miatt üldöztetést szenvedett tanár, kutató, néprajztudós születésének 100. évfordulójára emlékezve a szeged-felsővárosi Szent Miklós templomban augusztus végéig tekinthetik meg az érdeklődők a Bálint Sándor életét és munkásságát bemutató vándorkiállítását.

Nagyboldogasszony ünnepére készülve augusztus 14-én, szerdán 19 órától az AranyEzüst Quartett ad szabadtéri koncertet a szeged-felsővárosi Szent Miklós templom kolostorkertjében. A részvétel ingyenes, minden érdeklődőt szeretettel várnak.

Augusztus 15-én, csütörtökön lesz Szűz Mária mennybevételének (Nagyboldogasszony) főünnep. A Dómban már előző este 18 órakor, illetve a napján reggel 7 és este 6 órakor lesznek ünnepi szentmisék.

Az újszegedi Árpád-házi Szent Erzsébet Plébánia szeretettel vár minden érdeklődőt nyáresti kulturális programsorozatának soron következő előadására, melyet Kovács Éva gyermekorvos tart augusztus 15-én, csütörtökön 19 órakor, a plébánia nagytermében. Az est témája: A gyógyszerfejlesztés lépései. Védőoltásokról kicsiknek és nagyoknak.

A Gál Ferenc Egyetem szeptemberi indulással hirdeti meg a 2 féléves Alkalmazott muzeológus szakirányú továbbképzését levelező képzési formában. A gyakorlatorientált bölcsészeti és szakmai képzés a szentesi Koszta József Múzeummal együttműködésben indul el, ahol a gyakorlati órák nagy része fog megvalósulni. A múzeumi szakemberek mellett a hallgatók olyan kiváló oktatókkal találkozhatnak, mint például Zombori István, a szegedi Móra Ferenc Múzeum egykori igazgatója, neves egyháztörténész. Az önköltséges finanszírozású szakirányú továbbképzés a GFE szegedi Teológiai Karán kerül meghirdetésre. Jelentkezni augusztus 15-ig az Egyetem honlapján (gfe.hu) lehet.

A Dómkerti Zenés Esték programsorozat záró műsoraként augusztus 16-án, pénteken 19 órakor a Talamba Ütőegyüttes tart különleges zenés előadást. Az esten a négytagú együttes saját szerzeményei mellett több részlet is felcsendül Vivaldi A négy évszak című művéből. Jegyek a Filharmónia Magyarországi szegedi irodájában (Klauzál tér 7.), a Tourinform Irodában (Széchenyi tér 12.), a Ticket Express jegyirodában, a jegymester.hu oldalon vagy 1 órával a koncert előtt a helyszínen vásárolhatók.

A Szegedi Dóm Látogatóközpont szeretettel hív minden kedves érdeklődőt augusztus 16-án, pénteken 19 órára egy borral kísért várostörténeti vezetésre a Szegedi Dóm nyugati tornyába. A 302 lépcsőfokon megközelíthető, 46 méter magasságban lévő kilátószintet elérve a főszerp az esti Szeged panorámájáé, a város történetéé, valamint a Pannonhalmi Bencés Főapátság és a Veszprémi Érseki Pincészet címzetes boraié lesz. A program látogatása a jegy.hu internetes felületen vagy a Dóm Látogatóközpont Art Shopjában, az eseményt megelőző napon 17 óráig megváltott jegyekkel lehetséges. Maximális létszám: 20 fő. Cím: Szeged, Dóm tér 16. Tel.: +36-20/220-7227.

A Szent Rókus Plébánia közössége szeretettel hívja és várja Szent Rókus tisztelőit a közösség augusztus 18-án 18 órakor kezdődő ünnepi búcsúi szentmiséjére, melynek keretében a betegek szentségében részesülhetnek a közösség arra előre felkészült idős, illetve beteg tagjai. Az ünnepség keretében a jelenlévők külön szertartással mondanak imát Szent Rókus oltalmát kérve a betegekre, az orvosokra és az ápolókra.

Augusztus 18-án kezdi meg a 2024/2025-ös bajnoki szezon hazai szereplését az egyházmegye csapata, a Szeged-Csanád Grosics Akadémia a Szent Gellért Fórumban. Jegyet és bérletet a Szent Gellért Fórum (Szeged, Dorozsmai út 2-4.) jegypénztáraiban és online is lehet vásárolni személyi igazolvánnyal vagy klubkártyával. További információk a santgellertforum.hu oldalon olvashatók.

Augusztus 26. és 28. között kerül megrendezésre a 35. Szegedi Nemzetközi Bibliikus Konferencia. Ferenc pápa ezt az évet az imádság évének nevezte, és ez elindította az imádsággal és a meditációval kapcsolatos programokat. A Konferencia ezért választotta témájául a Biblia spirituális magyarázatát a „Lectio divina-lectio humana” latin nyelvű munkacímével. A témába magyar, német, svéd, svájci, osztrák, francia, japán, horvát teológusok és bölcsészek vezetik be a résztvevőket. A konferencia második napján 19 órakor átadásra kerül a Joachim Gnilka professzorról elnevezett díj Kustár Zoltánnak, a debreceni református egyetem rektorának a szegedi dómban tartandó koncert keretében, amelyben a Szegedi Ökumenikus kórus és a Szegedi Szimfonikusok működnek közre, Gyüdi Sándor karnagy irányításával. Bővebb információ és a jelentkezési lap a <https://www.sznbk1988.hu/honlaprol> érhető el.

A Gál Ferenc Egyetem Gerhardus Kiadójának gondozásában megjelent a Glattfelder Gyula összegyűjtött munkái című kötet. Glattfelder Gyula (1874-1943) teológiai tanár, hitszónok, majd 1911-től csanádi püspök hagyatékában jelentős helyet foglalnak el a körlevelei mellett megmaradt, nagyrésztben eddig kiadatlan prédikációi, beszédei. A dokumentumok zöme géppel és kézzel írott szöveg, amelyek a Szeged-Csanádi Egyházmegyei Levéltárban találhatóak meg. Az első kötet a kezdetektől temesvári tevékenységének végéig, 1923-ig közli a korszak egyik legismertebb szónokának fellelhető beszédeit. A kötet megvásárolható a Gál Ferenc Egyetem webshopján.

Kiadja a Glattfelder Alapítvány

Felelős kiadó és szerkesztő: Kiss-Rigó László
Állandó munkatárs: Bábszki Zoltán, Borz Gergely,
Cserny Szilvia, Korsai Örs,
† Tóth Sándor

Címünk: 6720 Szeged, Aradi vértanúk tere 2.